

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Synodus Sussionensis anni 853. nullam canonem edidit extra materiam à Carolo propositam. Ejus canones confirmati sunt apud Vermeriam in generali regni conventu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

vim regie auctoritatis infringere solent, divi-
sionem item imperij Francorum inter tres
fratres, viam aperuisse ad introducendas no-
vitates in hac materia. Nam Episcopi à Re-
ge evocati frequentius quàm sub Carolo
magno & Ludovico Pio celebraverunt sy-
nodos ex diversis provinciis, seorsim à ge-
nerali regni conventu; in quibus judicabant
causas graves, Episcoporum nempe, ac Pres-
byterorum, & Diaconorum, si res tanti
momenti esset, ut constet ex synodis Mo-
guntina, Sueffionensi, Valentinesi, Tul-
lensibus duabus apud Saponarias & apud Tu-
sacum, aliisque. Interdum verò ultra pro-
gredebantur. Quippe in synodis illis cano-
nes & statuta condebant. Verùm ij non antè
vim constituti obtinere poterant quàm in
conventu regio approbati fuissent. Hinc na-
ta controversia quæ post Concilium Mel-
dense excitata est anno octingentesimo qua-
dragesimo sexto. Nam cum Episcopi illic
condidissent LXXIX. canones, jussit Rex
eos ad se deferri, ac dein eos examinari præ-
cepit in conventu generali habito in villa
Sparnaco ad Matronam fluvium; in quo ex
procerum regni consilio statutum est no-
vemdecim tantum ex illis canonibus obser-
vandos esse: *Ex omnibus illis capitulis hæc tan-
tum observanda & complacenda sibi collegerunt,
& Episcopis scripta tradiderunt, dicentes non
amplius de eorum capitulis quàm ista & ista
velle cum Principe observare.* Ad hanc haud-
dubiè modificationem alludunt Episcopi in
canone ultimo hujus synodi, qui post decre-
tum Sparnacense additus est ceteris; in quo
Regem hortantur ut saltem observet capi-
tula recenter ab ipso decreta cum Episcopis
manuque ejus confirmata: *Vt autem capitu-
la que Domino mediatore communiter decrevi-
stis, & manu propria confirmastis, pleniter ob-
servetis &c.* Præterea eum orant ut observa-
ri in futurum jubeat pœnas ab iis decretas
adversus raptos sponfarum alienarum, ut-
que decretum ea de re suum ceteris cano-
nibus qui recepti ab eo erant adderet: *Hoc
diploma, si complacet, adnectatur.* Pœnæ illæ
anathematis extant in canone LXXVII. sy-
nodi Meldensis, qui octavum & decimum lo-
cum occupat inter eos quos observandos
censuit conventus Sparnacensis.

II. Synodus Sueffionensis, quæ anno
DCCCLII. congregata est ex quinque pro-
vinciis, reverentiùs constitit intra limites
æqui. Convocata illa fuerat à Carolo Calvo
Rege, nullumque canonem condidit extra
materiam à Principe propositam; canones
autem ejus admissi & confirmati sunt in con-
ventu generali regni habito apud Verme-
riam eodem anno: *Sed & capitula que syno-*

*dali consulti Dominus Rex Carolus in Concilio
memorato apud Sueffionis civitatem sacro pro-
fuit conventui, coram fidelibus suis in eodem
palatio Vermeria relegi fecit; & ab omnibus con-
sonanter suscepta sunt, & accepta.* Synodus
quoque Tullensis anno DCCCLIX. habita
fuit coram Regibus, qui confirmarunt cano-
nes in ea conditos. Item Duziacensis ha-
bita anno octingentesimo septuagesimo
quarto, *nutu divino & sanctione Caroli Regis.*

III. Sub Carolo Calvo introduci cepe-
re ingentes novitates in gratiam sedis apo-
stolicæ & in detrimentum regie auctori-
tatis. Etenim Nicolaus primus Pontifex Ro-
manus ad se traxit immediatam convocatio-
nem Conciliorum absque literis Principis,
Aliud tamen obtinuerat quoad Concilium
Francofordiense: quod auctoritate quidem
Pontificis Romani celebratum fuerat co-
ram Legatis ejus, sed Caroli magni jussio-
ne convocatum, missis quaquaversum li-
teris.

IV. Sanè diffiteri nolim inesse Summo
Pontifici auctoritatem convocandi Concilij
intra Gallias, si id Ecclesiæ utilitas postula-
verit. Neque enim me latet synodum Suef-
fionensem, quæ anno octingentesimo sexa-
gesimo sexto congregata est, eam auctori-
tatem agnoscere in sede apostolica. Scribens
enim ad Nicolaum primum adversus Epif-
scopos Britonum, qui obedientiam Metropo-
litano Turonensi debitam abjecerant, ait eos
nolle prorsus convenire ad generales reg-
ni synodos, neque legatos aut literas mitte-
re, etiam tum cum Summus Pontifex earum
congregationem fieri præcipiebat ad discuti-
tiendas causas emergentes, atque id eò minus
ferendum esse quòd Episcopi illi nulla ratio-
ne prohiberentur ad eas accedere, non ob pe-
ricula in mari, aut propter asperitatem mon-
tium, non longo regionum intervallo dis-
juncti. *Sed neque ad generalitatis nostra syno-
dum,* inquit Synodus Sueffionensis ad Nico-
laum Papam scribens, *si quando apostolatus
vestri auctoritas nostram fraternitatem pro qui-
buslibet emergentibus vel imminentibus negotiis
adgregandam decernit, illorum presentiam, le-
gatos, literas, cum infra finem occidua Gallia
commorentur, & nec juga montium, nec merinum
pelagus, sed neque gravis intercapedo terrarum
convolare prohibeat; nostre unanimi quæ-
quam habere meruimus.*

V. Itaque illud solum aio, hunc ordinem ad
ea usque tempora observatum esse in Gallia,
ut Regis auctoritate fieret convocatio Con-
cilij generalis regni, non solum semel in an-
no aut quando ita Principi videbatur expedi-
re, sed etiam quando Summus Pontifex præ-
cipiebat synodum haberi in regno; cujus
celebratio

Capitula excerpta
in villa Sparnaco,
in Capit. Caroli
Calvi, & co. 3.
Com. Gallie
pag. 63.

Concil. Vermer.
c. 3.